[Dr. H. Parameswaran.]

scientific materials has gone up very high and so it is cheaper to have the repairs done locally. By effecting such repairs, there is considerable saving as new purchase at high rates is avoided. The department is self-supporting so to say. Therefore, Government have felt the need to continue this repair section for another six months. At present, the present sanction is only for the first six months of the current year. Therefore, I move for the continuance of this department for the next six months as well.

The question that Government be granted a sum of Rs. 1,635 under Demand XXX—Miscellaneous Departments 35 c, Stores Purchase Committee was put and carried.

The grant was made.

President : I am now able to tell the honourable members of the House something which I am sure will gratify them. Some time ago, it may be remembered that this Government very strongly pressed upon the Government of India that on account of the malnutrition of the people, the children were likely to suffer very greatly. It was pointed out that especially in the coastal districts, health and the general standard of living of the children were so poor that this Government were greatly apprehensive about the next generation. I am glad to say that the Government of India have recognised the force of this contention and when the Director General of Medical Services was here, he expressed himself thoroughly satisfied about the need for giving large supplies of milk for expectant nursing mothers and for hospitals and I have just received a telegram in the matter. It says :—

"Your telegram dated 28th December. Supplies of milk from South Africa shipment made. Supplies expected soon....."

That means we are getting a very big proportion of the milk from South Africa. That means, more than 80 per cent of the total expected for the whole of India is to be given to Travancore.

ADJOURNMENT MOTION.

Mr. G. Narayana Aiyar : Sir, I move that

the business of the House be adjourned for the purpose of discussing a matter of urgent public importance caused by the inadequate supply of rice to the State and the difficulties in the transport of the same.

In view of the lucid, instructive and exhaustive statements made by you and the steps you have taken on behalf of this State, to solve the food problem, it might not be of much use to say more on the subject. All the same, the subject being one of food and we being the aggrieved party and in view of the well known problem that necessity knows no law, placing of few facts more for your kind consideration and representation may not be out of place since the problem is causing great anxiety to Travancoreans.

President : A lawyer cannot say that.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar : Rice is the chief or main article of food for everybody in Travancore including the beggar, the cooly and the wanderer. In many places in India, especially Southern India, the coolies and lower class people live only on *cambu* or *koova* and do not take rice at all and rice is consumed only by others. The earning capacity of an average Travancorean is also very poor when compared with that of people elsewhere. No substitute for rice was ever thought of in Travancore even by the poorest of the poor.

In Travancore, production of paddy depends entirely upon seasonal conditions. We have very few irrigational facilities except for South Travancore. In the rice producing centre in Central Travancore we often hear of breaking of bunds (മടവീഴ്ച) of large areas of land under cultivation and the lands flooded and crops completely destroyed. To add to this misery, the Periyar Dam is being opened by the Madras Government in season and out of season inundating and flooding large areas of lands under paddy crops in the taluks of Muvattupuzha, Kunnthunad and Parur. This has become a grievance of frequent occurrence. Thousands and thousands of acres of land under paddy cultivation under full crops are being thus damaged every year. It may be possible if the land owners whose crops are thus damaged by the opening of the Periyar Dam at untimely seasons sue the Madras Government to recover damages for such loss.

It is generally said that Travancore is able to produce 40 per cent. of our food products. I even doubt the correctness of that statement. That statement may be correct under very normal seasonal conditions and where there are no floods or flooding. That aspect has also to be considered.

The conditions of starvation in Travancore are different from those reported from Bengal. Starvation is greater in Travancore, though there is less advertisement. I know of cases in Coastal areas in the Parur taluk where, finding it impossible to get rice, the poor live upon cocoanut punnac and kanji water. It is the most unhealthiest of food. They get nasty diseases soon and die of diseases of which statistics are not published in our papers. Travancoreans are not accustomed to advertising in such matters and are prepared to put up with everything because of their submissive temperament.

I understand that the ration of rice allowed outside Travancore in British India, say Madras and other places is far higher than the ration now in force in Travancore. 50 per cent. of the population are miserably under fed—though they do not die in numbers, they are more moving skeletons, worse than to dying men. The malnutrition is very acute and calls for immediate tackling. Outside Travancore

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. G. Narayana Aiyar]

not only ration of rice on a larger scale is allowed but the rice producers are allowed to retain very large quantities with them and a small portion of paddy alone is taken from them for ration purposes. But, Sir, the condition in Travancore is very different under the existing orders. Even the rice producer and the land owner are not allowed to retain as much as they want for their actual food, not to speak of the other inevitable necessities. The producer as well as the agriculturists are directed by the standing orders to consume only a smaller quantity of rice and the rest is taken away for purposes of rationing to the non-producer. This will certainly be a set back for further cultivation. I understand under the existing rationing rules, in some places in British India, the people are able to save some quantity out of the rationed rice and oblige his dependents and relatives in case of necessity. To have two grades of rationing of foodstuffs, a low rate in Travancore alone and a higher rate outside Travancore is very regrettable. When it is clear that the contribution of Travancore towards War purposes in men, money and things is far in excess of our capacity, to treat Travancoreans on a very low scale in the matter of food supply is neither justifiable nor proper.

I would therefore request that you, Sir, will kindly bring to the notice of the Central Government where you will be going very shortly, the unplesant and in-equitable attitude taken towads Travancore in the matter of food supply. I would further suggest that the whole of India should be taken as one unit in the matter of food supply and rationing. Let a census of all rice consumers as well as the total production of rice in the whole of India be taken and treated as a single unit and the whole rice be distributed in due proportion to the actual necessity or a uniform rate of rationing be fixed for all persons throughout the whole of India including Travancore. I again appeal to you, Sir, that you will kindly as strongly represent and stress these facts before the authorities at New Delhi and redress our grievances in the matter of shortage of rice supply.

President: Departing from the previous idea of having a joint meeting the reason why the two Houses of the Legislature have met separately is this. I will be enabled to take the reports of the proceedings of the two Houses during my trip to Delhi.

Mr. G. Narayana Aiyar: About the supply of bajra and wheat I do not say that bajra and wheat should not be distributed, but the quantity that the poor, the cooly, are compelled to purchase be further reduced. First of all, they do not know how to prepare food with those articles. Then, they go in for purchases after the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

day's work is over *i. e.*, late in the evening. Bajra requires greater care in husking. They cannot find either the convenience or the time for it. What they generally now do is this. Due to the compulsion to purchase bajra and wheat along with rice or paddy they purchase bajra and wheat from the merchants also paying the prscribed price and sell back the same to him at a loss, so much so, that, if you go to a merchant without ration card or to a poor ration card holder who has purchased bajra or wheat, you can purchase bajra and wheat at a lesser price than what is fixed by the Government. The question of cooly labour has become very difficult. Coolies are not prepared to work unless they are given rice 'diet' as their noon meal. Any increases in wages do not satisfy them. The cooly who was being paid three and four annas per diem, is now being paid Re. $1\frac{1}{4}$. Even with that payment he is not prepared to work without noon day rice meal. If meals are not supplied he will be wasting time and may not be able to do any substantial work with his empty stomach. He is afraid of bajra or wheat diet. Cooly labour is necessary not only for agriculturists but for all houses. If this deplorable state of food problem is to continue any further it is possible that serious and unpleasant things may take place before long.

Then as regards the transport difficulties the unsympathetic attitude of the Madras Government is very regretable. As you have rightly remarked, if the Madras Government would kindly supply us our quota from places nearer Travancore and recoup from our quota in Orissa and other places bordering on Madras Presidency, that will be a source of relief to us. The cost of transport is very great and adds to the price of rice which becomes a burden to the people. If for all the damages the Madras Government are causing the Travancoreans by the untimely opening of the Periyar Dam and flooding and destroying our paddy crop and their unsympathetic attitude, they will have the kindness to accept the adjustment stated above, we shall be very thankful to them. I request you, Sir, to inform the Madras Government, through the Government of India, of our long standing grievances and their unsympathetic attitude.

President : I am glad to say that just now a statement has been made by Major General Stewart Brakes from Calcutta. He says "As far as food is concerned, for the time being, there is not shortage in Bengal. This is due to the harvesting of a new crop." This would enable us perhaps—I am saying perhaps to say that now that Bengal does not need any further help, all the rice available in the rest of India might be concentrated to Travancore and Cochin; It is just possible.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. G. Narayana Aiyar : Though it does not come strictly within the limits of this motion, since no other occasion arises, I may be permitted to bring to the notice of Government another fact in this connection. In the matter of distribution of foodstuffs fortnightly to the taluks of Kunnathunad, Parur, etc., there appears to be some confusion and difficulty. It appears that quotas are fixed by authorities without properly ascertaining whether stocks of various commodities are available in the store. The wholesale dealer is asked by the local authorities as soon as he gets his fortnightly allotment to deposit the whole price of such commodities in the treasury. The whole-sale dealer deposits the amount and when he goes to the Store, he is told that all the commodities have not arrived and that he can take delivery of whatever is available there. The price of commodities which he then purchases amounts in most cases to only half the amount deposited. The balance amount lies idle at the treasury. When he goes to the store next time after a further deposit under the directions of the taluk authorities there also he meets with difficulties for taking the next fortnightly allotment, the very same fate. Thus large amounts are deposited in treasuries uselessly. Such large amounts lying idle are not allowed to be used towards further deposits. The whole-sale merchant loses much and there is a tendency for such people to withdraw from the business. That is really hard and has to be properly provided for. With these few words I commend the motion for the consideration of the House and Government.

Mr. James Fletcher : By facts and figures you have, Sir, convinced this House that it is not possible to get all the rice that is required for Travancore from outside. And that either we shall have to go without rice or in the place of the deficit rice we have to use millets, maize, and other food grains which are now being supplied to us. I want to bring to the notice of this House the fact that, as seen all over the world, people are conservative as to their food; and Travancoreans find it difficult to adjust themselves to the new food grains. Take for example bajra. Most of the people do not know how to cook that into food. I know of cases, especially among the people on the coastal side, where they purchase bajra along with the other grains, take it home, wash it in water and then straight away, boil it and eat it. The result is they contract dysentery or diarrhea. And then from that day fearing they would get ill they avoid touching bajra. That is being seen everywhere.

President : Is there the same prejudice against wheat ?

Mr. James Fletcher : Even with regard to wheat it has to be broken.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Kallur Narayana Pillai: തിരുവിതാംകൂറിൽ ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ബജറ നട്ടുവളർത്തുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. James Fletcher: Might be. But that is not an important point. Some people may plant them. But what I am trying to point out is this. We should have some propaganda in the matter. We should have somebody to teach these people how to cook bajra properly. The other day I was talking to some people from British India. They said it is an excellent thing to be used as food.

President: I suppose honourable members are aware that there is an organisation called the Tea Market Expansion Board. A sum of about Rs. 50 lakhs has been entrusted with them for advertising in connection with the use of tea and the result of the advertisement is that now in the daily papers you see a handsome young lady looking very happy because she has had a cup of tea. That board has started work in Travancore. As a result of negotiations between the Travancore Government and the local representative of the Tea Market Expansion Board they have kindly consented to cook bajra, wheat and other grains and convert them into various dishes and distribute at nominal rates. I have fixed the industrial centres as their first venues in Travancore. In Trivandrum they have established their depot near the Rubber Factory and in Alleppey near the Coir Factory. They are selling these things to the factory labourers and other labourers at nominal rates. I shall also, in response to what has fallen from the honourable member, request them to spare the services of a few of their people to go round explaining the method of cooking bajra and other grains.

Mr. James Fletcher: I thank you Sir. The difficulty is this. These ignorant people on the coastal side must be given instructions not only on the theoretical side but on the practical side also. Somebody shall go there and see that the food is cooked in the proper manner and distributed. And I may also suggest—I do not know how far it may be approved, that our student population, girl students or boy students, may go to these places and get instructions.

Mr. M. Govindan: Shall we then have cookery classes introduced in the Colleges?

Mr. James Fletcher: That will be the best thing. What is the good of training the boys and girls for clerical posts only?

Mrs. Abernam Gnanasikamony: The Y. W. C. A. people are doing it.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. James Fletcher: On an experimental basis in Trivandrum some people who know the art of preparing bajra may teach the cooking and distribute the cooked food.

I would also suggest that because of these difficulties there may be common kitchens opened in certain places. I am sure that so far as the working classes, the Pulayas and the Fishing folks are concerned, they would gladly purchase whatever is cooked in a common kitchen and take it to their houses. As ordinarily these coolies and labourers have to be in their work spots till evening, this arrangement will be helpful.

President: Order, Order. Does not the honourable member think that this would be an excellent way in which local enterprise may manifest itself. In other words, if for instance in any particular locality a co-operative society or a group of people come together for this purpose, then I am sure Government will be too glad to give them the necessary facilities and instruct the Tea Market Expansion Board to help them. Government will pay a few people to make those preparations. But Government cannot possibly undertake to open common kitchens and to distribute the food and ask the revenue officers to attend to these also.

Mr. Thomas Chandy Mukkaden: പൊതു കിച്ചൻ ബജ്റാ മാത്രമാണോ അതോ അരിയും അതുപോലെ പാചകം ചെയ്തുകൊടുക്കണമെന്നാണോ മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം?

Mr. James Fletcher: I am referring to the new kinds of food. In regard to rice, of course, they know how to cook it.

President: You mean bajra, pulses etc.

Mr. James Fletcher: Yes Sir. In regard to rice they know how to cook it. So far as these new food grains are concerned, they have no knowledge of cooking them. So I have great pleasure in accepting the suggestion of the President namely, the local men taking up the responsibility with the help of Government.

President: I am making some inquiries in the matter. I can see that the difficulty is only that more thorough husking is necessary. In the case of cooking, it is more or less the same process as with rice.

Dr. H. Parameswaran: In the case of bajra, it contains a certain amount of sugar and fat more than in rice. If that can be compensated, it is good.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: It is cooked as the ordinary rice kanjee. The only difficulty is about the husking; it has to be done more elaborately. My children are using bajra kanjee every noon.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. James Fletcher : I understand that in British India the ordinary farmers take one meal of bajra in the morning and they are able to carry on till the end of the day with that food. That food sustains them throughout the day. We do not know how to cook. We must, therefore have some propaganda in the matter.

Mr. Kallur Narayana Pillai : ചാമ എന്നൊരു ധാന്യം ഉള്ളതായി മെമ്പർക്കു അറിയാമോ ?

Mr. James Fletcher : അറിയാം.

Mr. Kallur Narayana Pillai : ചാമ അരിയാക്കി ഭക്ഷണം കഴിക്കുന്നതായി അറിയാമോ ?

Mr. James Fletcher : It is not a staple food. It is also only a substitute for rice.

Mr. Kallur Narayana Pillai : ചാമ അരിയാക്കുന്നതു പോലെതന്നെയാണ് ബജ്റായും അരിയാക്കേണ്ടതു് ?

Mr. James Fletcher : I am told, Sir, that it has to be soaked in water for about 15 minutes. Then alone, it seems the outer husk will go.

President : That is largely a matter of propaganda on the part of philanthropic persons and local bodies and Government will do what they can. For instance, one of the things that Government have so much in mind, is the soya bean. It is perfectly true that if a man takes soya bean as he would take rice, it is very dangerous. Soya-bean has to be actually kept in moisture until the sprout begins to show itself and if used then, it will prove to be as popular here as it has proved to be in China, Japan and in parts of Siberia. But these grains do require treatment in different ways.

Mr. James Fletcher : Similarly wheat and other grains have to be prepared in such a way as to make them suitable for human consumption. I understand that by the use of these food grains new diseases like duodenal ulcers have come into vogue in Travancore. It was not ordinarily prevalent in Travancore previously.

President : I thought it was common in Travancore.

Mr. James Fletcher : In addition to introduction of these millets I hope Government will take the necessary steps for increasing the facility for catching fish from the sea. I understand that bajra together with fish is one of the food materials for human consumption.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President: Practically in the whole of the United Provinces and the Ceded Districts of the Madras Presidency, bajra is preferred to rice by everybody and that is what sustains most people in those places. In the Madras Presidency until about 20 years ago, *kamboo* which is not very different from bajara was the main source of sustenance of the ordinary labourer. *Kanjee* was made out of *kamboo*. It is only quite recently that Burma rice became fashionable and they gave up *kamboo*.

Mr. James Fletcher: I wish that our people may be acquainted with the use of these grains. At present, there are cases in which people do not want to purchase the ration articles because they are forced to buy things which they do not want. Some of these people make use of the rice alone and sell out the millets because they do not know how to use them. Therefore those persons who are interested in the sale of tea if they know how to cook these food grains, may be asked to go to various places.

President: I take it that the honourable member has tasted some of them.

Mr. James Fletcher: Yes, Sir.

President: Does it give him satisfaction?

Mr. James Fletcher: Yes, it has got good nutritive value. But the trouble is that the ordinary man does not know how to cook it.

Mr. **Thomas Chandy Mukkadan**: സർ, മിശ്രാഹാരത്തെ സംബന്ധിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതായ പല കായ്ങ്ങളോടും ഞാൻ വിയോജിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. തിരുവിതാംകൂറിലെ നിരക്ഷരകുക്ഷികളായ ആളുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും താമസിക്കുന്നതു തീരപ്രദേശങ്ങളിലാണെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കുന്നു. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഉള്ളവർ ബജറാ ശരിയായവിധത്തിൽ പാചകംചെയ്യുന്നില്ലെന്നുള്ളതും ശരിയായിരിക്കാം. ഇപ്രകാരം സാമാന്യജനങ്ങൾ കൂടുതൽ അധിവസിക്കുന്ന കട്ടനാടൻപ്രദേശങ്ങളിൽ ഗോതമ്പു്, ബജറാ ഈ വക ധാന്യങ്ങൾ ധാരാളമായി ഉപയോഗിക്കുന്നു എന്നുള്ള വസ്തുത ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ റേഷൻ പദ്ധതിക്കുവേണ്ടി നിയോഗിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരോടു ചോദിച്ചാൽ മനസ്സിലാകുന്നതാണ്. എന്റെ സ്നേഹിതൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ബജറായ്ക്കു കൂടുതൽപോഷകാംശമുണ്ടെന്നു മാത്രമല്ലാ അതിനു നെല്ലരിയേക്കാൾ താരതമ്യേന വിലക്കുറവുമുണ്ട്. ആ വിലക്കുറവിനെ അടിസ്ഥാനപ്പെടുത്തിയും അതിനുംപുറമേ നെല്ലരി ഉപയോഗിക്കുന്നതിൽ കൂടുതൽ സമയം വിശ്രമിക്കുന്നതിനുള്ള

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

തുകൊണ്ടും സാമാന്യജനങ്ങളിൽ ഭ്രമിപ്പിക്കുവും ഈ ഭക്ഷണത്തെ സ്വാഗതം ചെയ്യുകയാണെന്നാണ് എന്റെ അറിവ്. യുദ്ധത്തിന്റെ പ്രത്യാഘാതം നിമിത്തം അരികിട്ടാൻ വിഷമിക്കുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ബജറാ ലഭിക്കുന്നത് ഒരു അനുഗ്രഹമാണെന്നു ഞാൻ കരുതുന്നു. പാലും മുട്ടയും നെയ്യും ഉപയോഗിച്ച് ശീലമില്ലാത്ത തിരുവിതാംകൂറിലെ സാമാന്യജനങ്ങൾ മുട്ടയും മറ്റും വിലയ്ക്കു വിറ്റിട്ട് തങ്ങളുടെ കുട്ടികൾക്കു പോഷകാംശം കുറവുള്ള കപ്പ മുതലായ ആഹാരസാധനങ്ങളാണു കൊടുത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. തൻമൂലം കുട്ടികളുടെ ബുദ്ധിക്കു മാന്ദ്യം ഭവിക്കയും അവർ പഠിത്തത്തിൽ പിന്നോക്കം നില്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇതിനു വാദ്ധ്യാന്മാരെ പഴിക്കുന്ന മാതാപിതാക്കന്മാരുണ്ട്. ഈ പരിതസ്ഥിതിയിൽ ബജറാ, ഗോതമ്പു ഈ ധാന്യങ്ങൾ ലഭിക്കുന്നതു കുചേല കുബേര ഭേദമന്യേ എല്ലാപേക്കും അനുഗ്രഹപ്രദമാണെന്ന അനുഭവം കൊണ്ടു മനസ്സിലാക്കീട്ടുള്ളതു്. മനുഷ്യശരീരത്തിനു ദോഷം ചെയ്യാത്ത ഏതാഹാരവും മിതമായി കഴിക്കുന്നതു തീർച്ചയായും ആരോഗ്യശാസ്ത്രപ്രകാരം ശരീരത്തിനു ഗുണകരമാണെന്നുള്ളതു് ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മൌലികതത്വങ്ങളിൽ ഒന്നാണു്. ഞാൻ വെറും അനുഭവത്തെ മാത്രം ആധാരമാക്കി പറയുകയാണു്. കുട്ടനാടൻ പ്രദേശങ്ങളിലുള്ളവർക്കു് ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ബജറാ ഉപയോഗിച്ചതിൽ ചില സുഖക്കേടുകൾ പിടിപെട്ടു. വെള്ളത്തിനടിയിൽ വേല ചെയ്യുന്ന ആളുകൾക്കു ബജറാ ഉപയോഗിച്ചതിൽ ആരംഭകാലങ്ങളിൽ വയറുവേദന മുതലായ ഉദരരോഗങ്ങൾ ബാധിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ ആ ദുഷ്യവും ക്രമംകൊണ്ടു് മാറി. ഈ രാജ്യത്തിലെ ജനങ്ങൾക്കു നെല്ലു കഴിഞ്ഞാൽ അടുത്ത ഏറ്റവും പ്രധാനമായ ആഹാരം കപ്പയാണു്. ഈ കപ്പകൊണ്ടു ജീവിച്ചിരുന്ന ആളുകളിൽ പലരും ബജറാ ഉപയോഗിക്കുന്നതു് ഗുണകരമാണെന്ന അനുഭവം കൊണ്ടു പറയുന്നു. ബജറാ പാചകം ചെയ്യുന്ന സമ്പ്രദായം നോക്കുകയാണെങ്കിൽ അതു് കുത്തിയെടുക്കുന്നതിലുള്ള പ്രയാസമല്ലാതെ മറെറാരു വിഷമവും ഇല്ലാ. അല്പം വെള്ളം തളിച്ചു വെച്ചിരുന്നശേഷം അതിനെ കുത്തിയെടുക്കാവുന്നതാണു്. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ ബജറായും മത്സ്യവുംകൂടി ഉപയോഗിച്ചാൽ ഭയങ്കരമായ സുഖക്കേടുകൾ ഉണ്ടാകുമെന്നു സാമാന്യജനങ്ങൾ വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ഞാൻ ആദ്യം പരീക്ഷണാർത്ഥം മത്സ്യവും ബജറായും ഒന്നിച്ചു ഉപയോഗിച്ചു. എനിക്കു യാതൊരു ദോഷവും നേരിട്ടില്ല. ഈ അഭിപ്രായം ഉണ്ടായിട്ടുള്ളതു് എങ്ങനെയാണെന്നു എനിക്കു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ബജറാ ഗവ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

ണ്മെൻറിൽനിന്നും വിതരണം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങിയ സമയത്താണ് ആല പ്പുഴ പട്ടണത്തിലും തീരപ്രദേശങ്ങളിലും കാളറാ ബാധിച്ചതു്. ആ അവസരത്തിൽ ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ധാരാളം സാധുക്കൾ ചെമ്മീൻ ഉപ യോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നു. ചെമ്മീൻ രണ്ടു ജാതിയുണ്ടു്. അതിൽ വെ ളുത്ത തരം ചെമ്മീനെ സാമാന്യജനങ്ങൾ ഉപ്പും മുളകുമില്ലാതെ വേവി ച്ചു് കഴിക്കുകയും തൻനിമിത്തം ചിലർക്കു കാളറാ ബാധിക്കയും ചെയ്തു. അതേ അവസരത്തിലാണല്ലോ ബജറ്റ് വിതരണവും ആ പ്രദേശങ്ങ ളിൽ തുടങ്ങിയതു. കാളറാക്കു കാരണം ബജറാ ഉപയോഗിച്ചതു കൊ ണ്ടാണെന്നുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണയുടെ അടിസ്ഥാനം ഇതാണെന്നാണു എ ന്റെ അഭിപ്രായം. സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു മാംസകരവും ആരോഗ്യത്തെ പ്രദാനം ചെയ്യുന്നതുമായ ആഹാരസാധനമാണു് ബജറാ. അതിനെ ക്കാൾ ഗുണകരം ഗോതമ്പാണെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണു്. ആയതിലേ ക്കു വേണ്ട പ്രചരണവേലകൾ നാടൊട്ടുക്കു ചെയ്യേണ്ടതു് അത്യാവശ്യ മാണു്. ഇപ്രകാരം ഒരഭിപ്രായം പ്രകടിപ്പിച്ച മെമ്പർക്കുടി ഇതിലേക്കു വേണ്ട പ്രചരണം നടത്തുന്നതു് സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു ഉപകാരപ്രദമായി രിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ അഭിപ്രായം. അദ്ധ്യക്ഷ സ്ഥാനത്തുനിന്നും ഭക്ഷ്യസാധനത്തെ സംബന്ധിച്ചു് സുദീർഘമായി ചെയ്ത ഒരു പ്രസ്താവ നയിൽ കപ്പയെക്കുറിച്ചു് യാതൊന്നും പ്രസ്താവിക്കാഞ്ഞതിൽ എനിക്കു വളരെ സങ്കടവും വല്ലായ്മയുമുണ്ടു്. ഈ രാജ്യത്തുണ്ടാകുന്ന നെല്ലും പുറത്തുനിന്നു കിട്ടുന്ന അരിയും ഇവിടെയുള്ള കപ്പയുംകൂടിയായാൽ നമ്മു ടെ പൂർണ്ണാഹാരത്തിനുള്ള മാർഗ്ഗം ഉണ്ടാകയില്ലേ എന്നു എനിക്കു സം ശയമുണ്ടു്. കപ്പയുടെ വിളവിന്റെ തോതു് എന്താണെന്നു പരിപൂർണ്ണ മായി കണക്കാക്കീട്ടില്ലെങ്കിലും ഏകദേശം കണക്കു കൂട്ടി നോക്കുന്ന പക്ഷം കപ്പകൃഷി വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ഓരോ വ്യക്തിയും അശ്രാ ന്തപരിശ്രമം ചെയ്യുന്ന ഈ ഘട്ടത്തിൽ ഏതെങ്കിലും ഒരു വ്യക്തിക്കു ഭക്ഷ്യസാധനക്കുറവുണ്ടാകുവാൻ കാരണമില്ലെന്നാണു് എന്റെ ബോദ്ധ്യം. ഗവണ്മെൻറിൽനിന്നും വിതരണംചെയ്യുന്ന അരി ശരിയായ നിലയിൽ സാമാന്യജനങ്ങൾക്കു കിട്ടിയില്ലെങ്കിൽ ഈ റേഷൻ പദ്ധതികൊണ്ടു് ഗുണമെന്താണെന്നു ഞാൻ ചോദിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ റേഷൻപ ദ്ധതി വിജയകരമാണെന്നു ഇന്നലെ ഞാൻ ഇവിടെ വന്നതിനുശേഷം ഇതു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

വരെയുള്ള അറിവുകൊണ്ട് പരസ്യമായി പ്രസ്താവിക്കാൻ കഴിയും. മിവാൻജി മുതൽ സാമാന്യ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർവരെ താമസിക്കുന്ന ഈ പ്രദേശങ്ങളിൽ സാധിക്കുന്നതുപോലെതന്നെ മറ്റു പ്രദേശങ്ങളിലും സാധിക്കണമെങ്കിൽ ജനപക്ഷത്തുനിന്നുള്ള സഹകരണം പൂർണ്ണമായി ഉണ്ടാകണമെന്നുള്ളതു് ശരിയാണു്. അദ്ധ്യക്ഷസ്ഥാനത്തുനിന്നും പല പ്രാവശ്യവും പ്രസ്താവിച്ചിട്ടുള്ളതുപോലെ ജനപക്ഷത്തുള്ള സഹകരണം ഏതു സ്ഥലത്തും പരിപൂർണ്ണമായ നിലയിൽ നടപ്പാക്കുവാൻ ജനപ്രതിനിധികളും സന്നദ്ധരാണെന്നുള്ള കാര്യം ഗവണ്മെൻറു ധരിക്കണം. എന്നാൽ ഗവണ്മെൻറിൻെറ ഉന്നതസ്ഥാനത്തുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ ജനപക്ഷത്തു നിന്നുള്ള സഹകരണത്തിനുവേണ്ടി ചെയ്യുന്ന ആത്മാർത്ഥമായ കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വിലമതിക്കുന്നില്ലെന്നു ഗവണ്മെൻറു മനസ്സിലാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പുറത്തുനിന്നും വരുന്ന അരിയും ഇവിടെ സംഭരിക്കുന്നതെല്ലും സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണംചെയ്യുന്നതിനുള്ള റേഷൻപദ്ധതി വിജയകരമാകണമെങ്കിൽ അതിനു മുമതലപ്പെട്ട കീഴുദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ജനപ്രതിനിധികളും കൂടി ശരിയായി സഹകരിച്ചു് പ്രവർത്തിച്ചാൽ മാത്രമേ സാദ്ധ്യമാകയുള്ളൂ. ഈ രാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട മത്സ്യത്തൊഴിലാളിവർഗ്ഗം നിവസിക്കുന്ന അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ—വൻപിച്ച കർഷകവിഭാഗക്കാർ അധിവസിക്കുന്ന അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ—ഇതുവരെ ഒരു താലൂക്കു കമ്മിറ്റി ഇല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത ആറാമത്തെപ്രാവശ്യം ഒരു ജനപ്രതിനിധി എന്ന നിലയിൽ ഈ സഭ മുൻപാകെ പ്രസ്താവിക്കേണ്ടിവന്നതിൽ സങ്കടവും അതിലധികം ലജ്ജയുമുണ്ടു്. അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥൻെറ നിർദ്ദേശാനുസരണം പല സ്ഥലങ്ങളിലും നെല്ലെടുപ്പു സംബന്ധിച്ചു് ഞാൻ സഹകരിക്കയും ആ ഉദ്യോഗസ്ഥൻ വേണ്ട ഉത്തരവുകൾ എനിക്കു തരികയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. അതനുസരിച്ചു് ഞാൻ എന്തെല്ലാം ചെയ്യണമെന്ന അന്നു ഉണ്ടായിരുന്ന തഹശീൽദാരോടു ചോദിക്കയും അദ്ദേഹത്തിൻെറ അഭിപ്രായപ്രകാരം വേണ്ടതു പ്രവർത്തിക്കയും ചെയ്തു. ചില കേസുകളിൽ പോലീസുകാരുടെ ഇടപെടൽ കൂടാതെതന്നെ നെല്ലെടുക്കാൻ എനിക്കു സാധിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇതുസംബന്ധിച്ചു് ഒരു സംഗതി ഏതു തരത്തിൽ ചെയ്യണമെന്നു ഞാൻ ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയ തഹശീൽദാരോടു ചോദിച്ചപ്പോൾ 'ഞാൻ പാവ്ത്യകാരോടു ചോദിച്ചു് വേണ്ടതു ചെയ്തുകൊള്ളാം' എന്നാണു് എന്നോടു മറുപടി പറഞ്ഞതു്. അദ്ദേഹം ഹാജർകച്ചേരിയിൽ ക്ലാർക്കുജോലി ശരിയായി നോക്കാൻപഠിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാളാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : Mr. Alexander is a very experienced Tahsildar.

President : The House will now adjourn and meet again at 3-0' clock.

The House adjourned for Lunch at 2 p. m.and re-assembled at 3 p-m. with the President in the Chair.

MEMBER SWORN.

The following member took the oath and signed the rolls:—
Mr. C. Kumara Das (*Secretary to Government*) :

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, ഗവണ്മെൻറ് ഇപ്പോൾ നടപ്പിൽ വരുത്താൻ ഉദ്ദേശിക്കുന്ന സാർവ്വത്രികമായ റേഷനിംഗ് പദ്ധതിയെ വിജയിപ്പിക്കുന്നതിനു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ നിർല്ലോഭമായ സഹകരണം ഉണ്ടായിരിക്കണമെന്നു മാത്രമേ ഞാൻ നിർദ്ദേശിക്കുന്നുള്ളൂ.

അമ്പലപ്പുഴതാലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറയുന്നതായാൽ അവിടെ എൻെറ അറിവിൽപ്പെട്ടിടത്തോളം താലൂക്കുകമ്മിറിയോ പകുതിക്കമ്മിറിക്കടയോ ഇല്ലെന്നുള്ളതു് ഒരു പരമാർത്ഥം മാത്രമാണ്. മറ്റു എല്ലാ താലൂക്കുകളിലും കരക്കമ്മിറിക്കടകളും താലൂക്കുകമ്മിറിക്കടകളും സ്ഥാപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. ചില താലൂക്കുകളിൽ കമ്മിറിക്കടകൾ ഏർപ്പെടുത്തി കാര്യക്ഷമമായ പ്രവർത്തനം നടക്കുന്നുണ്ട്. പക്ഷെ പല താലൂക്കുകളിലും കമ്മിറിക്കടകൾ ഇല്ലാത്തതായിട്ടാണ് അറിവു്. ഗവണ്മെൻറ് സദുദ്ദേശത്തോടുകൂടി ഇമ്മാതിരി കമ്മിറിക്കടകൾ സ്ഥാപിക്കണമെന്നു ആഗ്രഹിക്കുന്ന എങ്കിലും താലൂക്കധികാരികൾ അതിൻെറ ഗൗരവം മനസ്സിലാക്കി യഥാകാലം പ്രവർത്തിക്കുന്നതിനു് ഒട്ടും തന്നെ ശ്രമിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതു പരമാർത്ഥകരമാണ്. ഒരു പക്ഷെ കമ്മിറിറി തുടങ്ങിട്ടുണ്ടോ എന്നു ഗവണ്മെൻറ് ചോദിച്ചാൽ അതിനു് ഉണ്ടെന്നു മറുപടി നൽകുന്നതിനുവേണ്ടി മാത്രം കുറെ ആളുകളെ വരുത്തി അവരുടെ ഒപ്പു ശേഖരിച്ചു അധികാരസ്ഥാനങ്ങളിൽ അയച്ചുകൊണ്ടു യാതൊരു പ്രയോജനവുമില്ലെന്നാണ് എൻെറ വിനീതമായ അഭിപ്രായം.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : Sir, I have already shown to the honourable member the Phonocom which I have sent. I may now inform that I have got a reply from Ambalapuzha saying that a Committee has been constituted and that three meetings have been held.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : എന്റെ അറിവിൽപെട്ടിടത്തോളം അമ്പലപ്പുഴ താലൂക്കിൽ യാതൊരു കമ്മിറ്റികളും ഇതുവരെ സ്ഥാപിച്ചിട്ടില്ല.

President: Elsewhere the same question was raised in the same form. It was stated that honourable members of the Legislature were not consulted as to these committees. It was then pointed out that under the orders of Government, honourable members of this House were ex-officio members of the committees and that they need not be nominated as such. It was also pointed out that these committees had not met or that facilities had not been given for consultation. Thereupon, I said, from the Chair, that the policy of the Government was that this consultation must be continuous and effectual and that I expected all the officers and non-officials to co-operate together. I said further, what I wish to repeat here, that there need be no question of prestige .....in such matters, that even if by chance some officer neglects or ignores a member of the Legislature, he ought to make himself felt in this respect. I have sent strigent instructions to all the officers that there should be no room for complaints in future.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : സർ, ആ നിലയിൽ എന്നെ മെമ്പറാക്കിയില്ലെന്നോ എന്നെ അതിലേക്ക് ക്ഷണിച്ചില്ല എന്നോ ഉള്ള കാരണത്താൽ അല്ല ഇപ്രകാരം പ്രസ്താവിച്ചതു്. അപ്രകാരം ഒരു മെമ്പറായിരിക്കണമെന്ന എനിക്ക അല്പംപോലും ആഗ്രഹവുമില്ല.

President : No question like that. You are a member.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : പരമാർത്ഥം പറയുന്നതായാൽ അനദ്യോഗസ്ഥമെമ്പറന്മാരടങ്ങിയ ഒരു കമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതിൽ അവിടത്തെ തഹശീൽദാർക്ക അശേഷം തൃപ്തിയില്ല. ഈ പരമാർത്ഥം ഇവിടെ വെളിപ്പെടുത്താൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറിന്റെ പ്രഖ്യാപിത നയവും ഭരണാധികാരിയുടെ മഹനീയമായ ഉദ്ദേശശുദ്ധിയും ചില ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ വേണ്ടവണ്ണം മനസ്സിലാക്കിയിട്ടില്ല. ജനങ്ങളുമായുള്ള സഹകരണം കൂടുതൽ കൂടുതൽ സമ്പാദിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഗവണ്മെൻറുദ്ദേശമെന്ന് എനിക്കറിയാം. ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും അനദ്യോഗസ്ഥന്മാരും കൂടി യോജിച്ചു പൊതുക്ഷേമത്തെ ലാക്കാക്കി പ്രവർത്തിക്കണമെന്നുള്ളതാണ് ഭരണാധികാരിയുടെ ഉദ്ദേശ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan.]

മെന്നും ഞാൻ മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ആ ഉദ്ദേശത്തിനു അനുസരണമായി ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാണ് ഇന്നത്തെ ശോചനീയാവസ്ഥ. അതിനുള്ള കർത്തവ്യവും ഉത്തരവാദിത്വവും അവർക്കുണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം പ്രത്യേകം പറിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്. അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വ്യവസ്ഥയ്ക്കുവായ സഹകരണത്തിന്റെ ഗുണം എന്തെന്നാൽ ഒരു താലൂക്കിലെ തഹശീൽദാരൊ പാർവത്യകാരോ അവിടെ നടപ്പിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഒരു പദ്ധതിയിൽ കൂടുതൽ സ്വാധീനശക്തി ഉപയോഗിച്ച് അതിനെ വിജയപ്രദമാക്കാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണ്.

ഇപ്പോഴത്തെ നെല്ലെടുപ്പുപദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളംതന്നെ, സാമാന്യ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ ചെന്ന് ഗവണ്മെൻറിന്റെ സദുദ്ദേശം ഇന്നതാണെന്നും, ജനങ്ങൾ ഇത്രവീതം കൊടുക്കണമെന്നും അവരെ പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കുവാനുള്ള കഴിവും സന്നദ്ധവും കൂടുതലായിട്ടുള്ളതു അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കുതന്നെയാണ്. അതായതു് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പ്രേരണാശക്തി ചെലുത്താനുള്ള സൗകര്യം ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരേക്കാൾ കൂടുതലായി അനുദ്യോഗസ്ഥന്മാർക്കാണെന്നുള്ളതാണ് എന്റെ ദൃഢമായ വിശ്വാസം.

റേഷനിംഗ് പദ്ധതിയെ സംബന്ധിച്ചും മറ്റും ഗവണ്മെൻറ് പ്രസിദ്ധപ്പെടുത്തുന്ന പ്രസ്സ്നോട്ടുകൾ സാമാന്യജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ പലവിധത്തിലുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾക്കും ഇടവരുത്തുന്നുണ്ട്. ഇതിനുള്ള കാരണം വാക്കുകൾ അവ ഉപയോഗിച്ചിരിക്കുന്ന അർത്ഥത്തിലും ഉദ്ദേശത്തിലും മനസ്സിലാക്കാൻ ശക്തിയില്ലാത്തതുകൊണ്ടു മാത്രമാണ്. ഉദാഹരണമായി ഫ ള ർ ൽ കുറയാതെ ആളുകൾ ഉണ്ടെങ്കിൽ മാത്രമെ ഒരാൾക്ക് അരിവിതരണം സംബന്ധിച്ച് റീട്ടയിൽ മർച്ചന്റായിരിക്കാൻ സാധിക്കുകയുള്ളുവെന്ന് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ വിശ്വസിക്കുന്നു. എന്നാൽ ഞാൻ അതേപ്പറ്റി ഇവിടെ അന്വേഷിച്ചതിൽ ന ൂ ർ ൽ കൂടുതൽ ഒരാൾക്ക കൊടുക്കയില്ലെന്നാണ് അറിഞ്ഞതു്. അപ്രകാരം ഒരു മാക്സിമം വയ്ക്കുന്നതു നല്ലതാണെന്നല്ലാതെ ഒരിക്കലും ഒരു മിനിമം വയ്ക്കാൻ പാടില്ല.

Mr. A. S. Damodaran Asan : I may just inform the honourable member that 400 is the maximum and that there is no minimum.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇതിനെ തെറ്റിദ്ധരിച്ച് നാട്ടിൻപുറങ്ങളിൽ ഹൗസ്-ൽ ക്യൂതൽ ആളുകളെ ചേർക്കാൻ, അസംബ്ലിയിലെ വോട്ടർപിടിത്തംപോലെ വലിയ പ്രചരണവും ക്യാൻവാസിംഗും നടത്തുന്നതായി ഞാൻ കണ്ടു. ഇതെല്ലാം,നമ്മുടെ പദ്ധതിയെ അപജയപ്പെടുത്തുന്നതിനും തെറ്റിദ്ധരിക്കുന്നതിനും വഴിവച്ചുള്ളതാണ്. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണകളെ നീക്കി റേഷനിംഗ് പദ്ധതിയെ വിജയിപ്പിക്കേണ്ടത് ഓരോ പൌരന്റേയും, ഓരോ ഉദ്യോഗസ്ഥന്റേയും കടമയാകുന്നു. അതുപോലെ തന്നെ കച്ചവടക്കാരുടെ പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നതും പാർവത്യകാരന്മാരായിരിക്കുന്നത് പലവിധ പ്രലോഭനങ്ങൾക്കും കാരണമാണ്. പാർവത്യകാരന്മാർക്കു അപ്രകാരം പേരു നിർദ്ദേശിക്കണമെങ്കിൽ, അവർ പകൃതി കമ്മറ്റികളും കൃഷ്ണമ്മറ്റികളും മുഖാന്തിരം പേരുകൾ നിർദ്ദേശിക്കുന്നത് ക്യൂതൽ കാര്യക്ഷമമായിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ പക്ഷാന്തരത്തിനു അവകാശമില്ല. ഒരാളെ കച്ചവടക്കാരനായി എടുക്കുന്നതിനു അനേകംപേരുടെ കാർഡുകൾ ശേഖരിച്ച് പാർവത്യകാരുടെ പക്കൽ ഏൽപ്പിക്കുന്നതിനും ചിലർ യത്നിക്കുന്നു. ഇത് അനാശാസ്യനടപടിയാണ്. ഇതെല്ലാം സാമാന്യജനങ്ങളുടെ അജ്ഞതകൊണ്ടു സംഭവിക്കുന്നതാണെന്നു എനിക്കറിയാം. ബജ്റാ കത്തി പാകംചെയ്യേണ്ടത് എങ്ങനെയാണെന്നുള്ളതിനു പ്രചരണവേല ആവശ്യമായിരിക്കുന്നെങ്കിൽ ജീവൽസ്പർശിയായ റേഷനിംഗ് പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചും ഒരു ശരിയായ പ്രചരണവും വിശദീകരണവും ആവശ്യമാണ്. ഇതേസംബന്ധിച്ചു പാസാക്കിയിട്ടുള്ള ഗവണ്മെൻറാർഡറുകൾ പലരും പലവിധത്തിൽ വ്യാഖ്യാനിക്കുന്നതായി എനിക്കു അനുഭവപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. അങ്ങനെ വരാതിരിക്കത്തക്കവണ്ണം പ്രത്യേകം നിഷ്കർഷിക്കേണ്ടതാണ്.

President : Even our scriptures are variously commented.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : അതു തിരുത്തി ശരിപ്പെടുത്താനാണല്ലൊ മിഷ്യനറിമാരും മതാധിപന്മാരുമുള്ളത്. അതുപോലെ ഉത്തരവുകൾ തെറ്റായി വ്യാഖ്യാനിക്കപ്പെടുന്നപക്ഷം അധികാരമുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും ഭരണാധിപന്മാരും യഥാകാലം വേണ്ട നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകേണ്ടതാണ്.

സംപൂർണ്ണറേഷൻപദ്ധതി നടപ്പിലാക്കാൻ നിശ്ചയിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ അതെക്കുറിച്ചുള്ള സകലവിവരങ്ങളും വിശദമായി പൊതുജന

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. Thomas Chandy Mukkadan]

ങ്ങൾക്കു നൽകേണ്ടതാണ്. ഇതുകൂടി കൃത്യങ്ങൾ അനുദ്യോഗസ്ഥമെന്നു നമ്മുക്കു നിഷ്പ്രയാസം ചെയ്യാൻ സാധിക്കുമെന്നുള്ളതാണു ഞാൻ പറഞ്ഞതിന്റെ സാരം.

മി. നാരായണയ്യർ പറഞ്ഞ സംഗതിയെക്കുറിച്ച് അല്പംസംസാരിക്കാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. ബജ്റായും ഗോതമ്പും നല്ല ആഹാരമാണു. അതിന്റെ ഉപയോഗം കഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്തതായും വന്നിരിക്കുന്നു. എന്നാൽ തിരുവിതാംകൂറിലെ ജനങ്ങളുടെ പാരമ്പര്യത്തിനും പരിശീലനത്തിനും യോജിച്ച അരി വളരെ കറച്ചും മറ്റു ധാന്യങ്ങൾ വളരെ കൂടുതലും നൽകുന്നതു പരിതാപകരമാണെന്ന വസ്തുത മറക്കാൻപാടില്ലാത്ത ഒരു പരമാർത്ഥമാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ആകെ ലഭ്യമാകുന്നഅരിയിൽ നമുക്കു ന്യായമായി കിട്ടേണ്ട ശതമാനം നമുക്കു കിട്ടുന്നതിനുവേണ്ടി വാദിക്കണം. ഇൻഡ്യയിലെ വിളവും ജനസംഖ്യയും നോക്കിയല്ല വീതം ചെയ്യേണ്ടതു്. അരി ഉപയോഗിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന ആളുകളുടെ എണ്ണം തിട്ടപ്പെടുത്തി ആകെ വിളവും അവക്കായി വീതിക്കേണ്ടതാണ്. അരി വേണ്ടാത്ത ജനങ്ങൾക്ക് അരി കൊടുക്കുന്നതുകൊണ്ട് എന്തുഫലം? നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ളവർ മൊത്തം അരി ഉപയോഗിക്കുന്നവരാകയാൽ നമ്മൾക്ക് ഇന്നത്തെക്കാൾ കൂടുതൽ ശതമാനം കിട്ടുവാൻ അർഹതയുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രസിഡൻറ് അവർകൾ ഈ കാര്യത്തിനുവേണ്ടി കൂടുതൽ ഉൗർജ്ജസ്വലമായും ശക്തിയായും പ്രവർത്തിക്കുമെന്ന് എനിക്കു വിശ്വാസമുണ്ട്. ഇന്ത്യയുടെ പല ഭാഗങ്ങളിലും ആകപ്പാടെ വിളയുന്ന അരിയുടെ ഒരുനല്ല ശതമാനം കിട്ടണമെന്നു മാത്രമേ നാം വാദിക്കുന്നുള്ളൂ. അതു ന്യായവുമാണ്. ന്യൂ ലക്ഷം ആളുകൾക്ക് നൂറു ടൺ അരി തരണമെന്നുള്ള നയം മാറ്റി നമ്മുടെ ജനസംഖ്യ അനുസരിച്ച് ആകെയുള്ള വിളവിന്റെ ശതമാനം മൊത്തത്തിൽ കിട്ടാൻ നമുക്ക് തികച്ചും അവകാശമുണ്ട്. ബഹുമാനപ്പെട്ട പ്രസിഡൻറവർകൾ ഈ കാര്യത്തിൽ പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടെന്നും ഇതിൽ കൂടുതൽ ഉൗർജ്ജസ്വലമായി പ്രവർത്തിക്കുമെന്നും എനിക്കു പൂർണ്ണബോദ്ധ്യമുണ്ട്.

President: As a matter of fact, it was pointed out in the case of a military cantonment which I had the opportunity to visit. I put some questions as to whether they were getting rice and the answer I got was that they were getting rice. But they said that they did not want rice as much as other people. "If the Government of India did not send us rice it did not matter". That is what they said and it has been mentioned to the Government of India that there are many classes and communities and localities

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

where the Government are sending rice, but where the people, even if there is no rice, could get on very satisfactorily. It was perhaps mentioned to the Government of India that there were classes of men in India to whom Government are sending rice, who could, if rice is not granted to them, get on satisfactorily for they are accustomed to do so. For instance, take the Punjab and United Provinces. Rice is in demand there only whenever guests are invited and it is considered necessary to give them special preparations on rice. But otherwise the demand for *chappathies* and *poories* is almost universal. As the point has been raised here, I will bear that in mind.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ഇനി ആഹാരസാധനങ്ങൾ ജനങ്ങളുടെ ഇടയിൽ വിതരണം ചെയ്യുന്ന രീതിയെക്കുറിച്ച് ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർ മി. ഫ്ളച്ചർ പറഞ്ഞതിനെ തുടർന്ന് അല്പം എനിക്കും പ്രസ്താവിക്കുവാനുണ്ട്. അടിയന്തിരാദികർമം നടത്തുന്നതിനുവേണ്ടി ഗവർണ്മെൻറ് അരി അനുവദിച്ചുകൊടുക്കുന്നതായി എനിക്കറിയാം. എന്നാൽ അടിയന്തിരാദികർമ്മത്തിന് അരി അനുവദിക്കാതെ കാപ്പിയും പലഹാരവും നൽകത്തക്ക ഒരു സാമുദായികപരിവർത്തനം തന്നെ ഈ അവസരത്തിൽ ഉണ്ടാക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. നമുക്ക് ഗോതമ്പും ബജ്റായും കൊണ്ട് ഉണ്ടാക്കിയപലഹാരങ്ങൾ മതിയെന്നു വയ്ക്കണം.

President : I do not know how, for Sradhas and marriages *palaharams* could be enforced. Take for instance a funeral ceremony. It may be considered improper if *palahāram* is offered to the people who attend the ceremony. That is to say, there are certain customs and manners which have to be borne in mind. I am afraid that Government cannot survive the unpopularity that will arise by doing away with these customs.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : ആ സംപ്രദായം പരിപൂർണ്ണമായി നടപ്പിൽ വരുത്താൻ സാദ്ധ്യമല്ലെങ്കിലും ഒഴിച്ചുകൂടാൻ പാടില്ലാത്ത സംഗതികർമ്മങ്ങൾക്കു മാത്രമേ അരി അനുവദിക്കയുള്ളൂ എന്നു നിശ്ചയിക്കാവുന്നതാണ്.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai : We have already limited special supply for ceremonies.

President : We have been very stringent on these particulars. Long after we have passed orders, the Government of India this morning have passed orders that in the town of Delhi there should not be any feast for more than 50 people excepting for official or semi-official functions.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr: Thomas Chandy Mukkadan : ഈ അവസരത്തിൽ നമ്മുടെ നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതിയെക്കുറിച്ചു് രണ്ടു വാക്കു പറയാൻ ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞയാണ്ടത്തെ വിളവെടുപ്പിൽനിന്നും ഗവണ്മെൻറിലേക്കു എടുക്കുന്ന നെല്ലു് ചില സ്ഥലങ്ങളിൽ ഇതുവരെയും എടുത്തു കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഇതു് ഒട്ടുംതന്നെ നീതീകരിക്കാവുന്നതും അല്ല. സ്പെഷ്യൽ പാവ്ത്യകാരന്മാർ പറയുന്നതെന്തെന്നാൽ നെല്ലെടുപ്പു് പെട്ടെന്നു് അവസാനിച്ചാൽ അവരുടെ ഉദ്യോഗവുംഅവസാനിച്ചു പോകുമെന്നാണു്. കർഷകർ കൈവശം സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന നെല്ലിൽ പെർമിറ്റുപ്രകാരം അനുവദിച്ചതു് തങ്ങൾക്കു നീക്കിയുള്ള സംഖ്യ ഇനിയും ഗവണ്മെൻറിൽ അടച്ചുതീർക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ടു്. ഗവണ്മെൻറു് ഇതിന്മേൽ കർശനമായ നടപടി എടുക്കണമെന്നു് ഞാൻ അപേക്ഷിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. G. Narayana Aiyar : മകരം വിളവെടുപ്പു് ധനു ഫ ർ-ാംത-് മുതൽ മ ാ-ാംത-വരെ ഉണ്ടായിരിക്കുമെന്നു മെമ്പർക്കറിയാമോ?

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : അതേക്കുറിച്ചു് എനിക്കു് നിശ്ചയമില്ല. കുട്ടനാട്ടിൽ ധനു വ വു ആയിട്ടും കഴിഞ്ഞ് വിളിവെടുപ്പിലെ നെല്ലെടുപ്പു് അവസാനിച്ചിട്ടില്ല.

കക്ഷികളെ സ്ഥലത്തു് അന്വേഷിച്ചതിൽ കണ്ടില്ല, അല്ലെങ്കിൽ കക്ഷി സ്വാധീനശക്തിയുള്ള ആളായതുകൊണ്ടു് പൊലീസ് സഹായം കൂടാതെ നെല്ലെടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല എന്നെല്ലാം ചിലരോ ഴിവുകഴിവുകൾ പറഞ്ഞു് നെല്ലെടുക്കാൻ കാലതാമസം വരുത്തുന്നു. ഇതിനു് എന്തു് പ്രതിവിധിയാണു ചെയ്യേണ്ടതെന്നു ഞാൻ തന്നെ ബഹുമാനപ്പെട്ട പബ്ലിസിറ്റി ആഫീസർ അവർകൾക്കു് എഴുതിയയച്ചു. അതുപോലെതന്നെ ഗവണ്മെൻറിലേക്കു കൊടുക്കാനായി സൂക്ഷിച്ചിരുന്ന നെല്ലു് ഒടുവിൽ ഇല്ലെന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിനുള്ള നടപടി എന്താണു്, ഇതിനെല്ലാം പ്രതിവിധി ഉണ്ടാക്കത്തക്കവണ്ണം എത്രയും വേഗത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് ഉത്തരവു് പാസാക്കേണ്ടതാണു് എന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നു. എന്തുകൊണ്ടെന്നാൽ ഇതുപോലെയുള്ള നടപടികൾ ഗവണ്മെൻറു് അടുത്ത വർഷവും എടുക്കേണ്ടതായി വരുമെന്നാണു് ഇന്നത്തെ സ്ഥിതിഗതികൾ നമ്മെ മനസ്സിലാക്കുന്നതു്. ഈ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് നിശ്ചിതമായ നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ട കാലം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു എന്നു പറയാതെ ഗത്യന്തരമില്ല. കർഷകനു് അവനുള്ള കോട്ടാ എത്രയും വേഗത്തിൽ വിഷമം കൂടാതെ കിട്ടത്തക്കവണ്ണം ആവശ്യമായ നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തണം. നെല്ലു് കള്ളമായി കയ്യിൽ സൂക്ഷി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ക്കുന്നവരെ രക്ഷിക്കുകയും ഗവണ്മെൻറിനെ എൽപ്പിച്ചിരിക്കുന്നവരെ കഷ്ടപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്യുന്ന നയം അക്ഷന്തവ്യമാണ്. ഇതിനെല്ലാം പ്രതിവിധിയായി അടിയന്തിര നടപടികൾ കൈക്കൊള്ളേണ്ട അവസരം സമാഗതമായിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ പാവ്ത്യകാരന്മാർ എത്ര സ്റ്റോറുമെൻറുകൾ കൊടുക്കുവാനുണ്ടെന്ന് ഇരുപത്തിനാലു മണിക്കൂറിനകം വിവരം അറിയിക്കണമെന്ന് തഹസീൽദാരോട് ആവശ്യപ്പെട്ടാൽ അതിൻെറ ഉള്ളുകള്ളികൾ ഉടൻ കണ്ടു പിടിക്കാവുന്നതാണ്.

വളരെ മാസങ്ങളായിട്ട് പോലും ചില പാവ്ത്യകാരന്മാർ മുഴുവൻ സ്റ്റോറുമെൻറു കൊടുത്തിട്ടില്ല. അതുപോലെതന്നെ നെല്ലുവാങ്ങാൻ നിയുക്തരായിട്ടുള്ള പ്രവർത്തികാരന്മാരെ അവിടെത്തന്നെ വച്ചുകൊണ്ട് അവർ ശേഖരിച്ചിട്ടുള്ള നെല്ലിൻെറ കണക്കു എടുക്കുന്ന പക്ഷം ചിലപ്പോൾ പല കുഴപ്പങ്ങളും ഉണ്ടാക്കിയെന്നുവരാം. അതുകൊണ്ട് അയാളെ ആ പകൃതിയിൽനിന്നും മാറ്റിയതിനുശേഷം കണക്കെടുക്കുന്നപക്ഷം സൂക്ഷ്മമായ വിവരങ്ങൾ നമുക്കു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. കുട്ടനാട്ടിലെ അനേകായിരം ഏക്കർ സ്ഥലങ്ങളിലെ നെല്ല് രണ്ടു മൂന്നാഴ്ചകൊണ്ട് വിളയുകയാണെങ്കിൽ അവരിൽനിന്നും പെട്ടെന്നു നെല്ലുകൾ മുഴുവനും അളന്നു വാങ്ങിക്കുവാൻ സാധിച്ചു എന്നു വരികയില്ല. അതിൽ കുറെയൊക്കെ കാലതാമസം വരും. അങ്ങിനെ താമസം വന്നാലുള്ള അനുഭവം എന്താണെന്നു നമുക്കെല്ലാവർക്കും അറിയാം. ഗവണ്മെൻറ് ആദ്യം റേഷനിംഗ് പദ്ധതി ഏർപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ അതിൻെറ പ്രയാസങ്ങളെപ്പറ്റി ആലോചിച്ച് എല്ലാവരും ഭയപ്പെടുകയും വിജയത്തെപ്പറ്റി ആശങ്കപ്പെടുകയും ചെയ്തിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് അതു് ഏറ്റവും വിജയകരമായി പരിണമിച്ചിരിക്കുന്നുവെന്ന് സർവ്വജനങ്ങളും സമ്മതിക്കുന്നു. ഗവണ്മെൻറു ആദ്യം നിയമങ്ങൾ ഏർപ്പെടുത്തുന്ന അവസരങ്ങളിൽ നെല്ലുവില നിയന്ത്രിക്കാൻ ഗവണ്മെൻറിനെക്കൊണ്ടു സാധിക്കുകയില്ലാ എന്നും ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റു തടയാൻ പ്രയാസമാണെന്നും ജനങ്ങൾ വിചാരിച്ചിരുന്നു. ആദ്യകാലങ്ങളിൽ അതു് ഏഴു രൂപാവരെ നെല്ലിനു ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിൽ വില ഉണ്ടായിരിക്കുകയും ചെയ്തു. എന്നാൽ കർശനമായ നിയന്ത്രണം നടപ്പിൽവന്നതോടുകൂടി നെല്ലിൻെറ വില കീഴോട്ട ഇറങ്ങി. ഇപ്പോൾ രണ്ടു രൂപായിൽ കൂടുതൽ ബ്ലാക്ക് മാർക്കറ്റിൽ വിലയില്ല. നെല്ലെടുപ്പു പദ്ധതി പൊതുവെ വിജയകരമാകണമെങ്കിൽ പാവ്ത്യകാരന്മാരുടെ അഴിമതികളെ നിഷ്കാസനം ചെയ്യുന്നതിൽ കൂടി ഗവണ്മെൻറു ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതായിട്ടുണ്ട്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Sahib Bahadur T. Muhamed Ismail: I wish to say that the time limit has been exceeded by the member.

President: Under the rules the position is perfectly clear for, no speech in any debate shall exceed 15 minutes in duration. The honourable member will therefore finish his speech. This is a peremptory rule.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: ഇതേ സംബന്ധിച്ച് കൂടുതലായി പ്രസ്താവിക്കണമെന്ന് ഞാൻ ആഗ്രഹിക്കുന്നില്ല. ചില പ്രത്യേക താൽപ്പര്യങ്ങളെ പ്രതിനിധീകരിക്കുന്നതുകൊണ്ട് ചില കാര്യങ്ങൾ ഗവണ്മെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താൻ... ... ...

President: If the honourable member will put forward his other points in a memorandum to be sent to me, I shall take necessary action.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan: ഇതേ സംബന്ധിച്ച് ഭീർഘവും വിശദവുമായി എനിക്ക് ചെയ്യാനുള്ള പ്രസ്താവനകളെല്ലാം ഞാൻ ശരിയായ രൂപത്തിൽ അദ്ധ്യക്ഷൻ അവർകളുടെ നിർദ്ദേശമനുസരിച്ച് സമർപ്പിച്ചു കൊള്ളാം. ഗവണ്മെൻറിന്റെ സകലവിധമായ സംരംഭങ്ങളും വിജയകരമായിത്തീരണമെങ്കിൽ ഞാൻ മുൻ പറഞ്ഞ കമ്മറ്റികളുടെ ശീഘ്രതരമായ രൂപീകരണവും അവയുടെ ശരിയായ നടത്തിപ്പും സാദ്ധ്യമാക്കിത്തീർക്കുകതന്നെ വേണം.

കപ്പയുടെ വിലനിയന്ത്രണത്തെപ്പറ്റിയും ഒരു വാക്ക് പറയാതെ തരമില്ല.

കപ്പക്ക് വിലക്കൂടുതൽ വച്ചതു് നല്ലതുതന്നെയാണ്. പക്ഷേ ഒരു റാത്തലിനു ഒരു ചക്രം എന്ന വില ഗവണ്മെൻറു നിശ്ചയിക്കേണ്ടതായിരുന്നു. നെല്ലുവില ഇപ്പോൾ ഏകദേശം ശരിയായിട്ടുണ്ട്. അതുപോലെതന്നെ കപ്പയുടെ വിലയും ഉൽപ്പാദകന്മാർക്കു നഷ്ടം വരാത്ത വിധത്തിൽ വർദ്ധിപ്പിക്കേണ്ടതാണ്.

Mr. T. W. U. Park: Sir, after hearing the very lucid explanation from the Chair of the food situation in the State and the herculean efforts made by Government to improve it, I am surprised that the adjournment motion was not withdrawn as it serves very little purpose. Although I am not in close touch with the feeling in the country as a whole I do know how we are affected on estates and it is therefore only proper that I should say what we feel about it. In the first place, we have found Government to have

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

been very sympathetic in understanding our difficulties in the procurement of the supply of food for our labour. They have always done whatever they could do themselves. More than that they have permitted us to make special representations of our own to the Central Government, on the principle that food coming into the country for whomsoever it was intended was also for the good of the State. As a result of that we have secured special quotas from time to time. I do not know whether that led to any heart-burning in any other quarter. I hope not. I can assure the House that food for labourers is most strictly rationed.

Another point I would like to mention is the difficulty alluded to by other members in getting ourselves accustomed to foods other than rice. At one time only one third of the total food issued was given to us in the form of rice. The balance was made up of tapioca, pulses, cholam, maize etc. Our labourers started to leave us and the position was rapidly becoming worse. However there has been some improvement in the recruitment of labour who can be accustomed to a mixed ration if it consists of at least two-thirds of rice; at present it is little more than half. We have a quota for January and February. I understand that the Government of Travancore has been asked to lend us in advance the food for January and February. Only one quarter of that quota, I am afraid, will be rice.

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: It will be one half.

Mr: T. W. U. Park: We shall be very happy to have that. Other members referred to unsuitability of bajra and other grains. We have no great difficulty in using bajra. It is largely a question of propaganda and pressure. It seems to suit us fairly well. I think this House should be perfectly satisfied to leave the question of food procurement in the hands of the Government. All the steps taken by Government have been pursued with the utmost keeness often in the face of bitter disappointment. I am very heartened to learn that dried milk powder from South Africa will be imported into India and made available to Travancore. I hope it will be possible for estates to obtain a small proportion for the use of expectant and nursing mothers. I associate myself with members who have spoken on the difficulties of the food situation. But I am convinced that the Government are doing everything possible.

Mr. K. M. Kesavan: Sir, it is very consoling to learn that Bengal had a very rich harvest recently. This gives us the hope that we can have more quantities of rice and other food stuffs.....

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

President: This gives us the hope that we can only ask for our requirements.

Mr. K. M. Kesavan: Yes, Sir, without asking we cannot get anything. Even in spite of asking, I fear whether we will be able to get all that we require. There was a time when there was no fear of war or even when there was fear of a war coming on, we thought that the supreme Government would be able to maintain peace and tranquillity among us and give us food stuffs. But now we are turning all the present available arable lands in Travancore into rich plantations which ultimately help the carrying on of the war. I refer to the Tea and Rubber cultivation. Sir, this is a very strong ground on which we can request help from the Government of India.

President: I may say that on the general basis of our request the Government of India is entirely with us. I do not want that there should be any wrong impression as to the attitude of the Government of India. In order that there might be a clarification of the issue, I may say this, that the Government of India are convinced of our war work, the recruitment of men from Travancore to the actual fighting services which is greater than that of almost any other State or comparable unit in India, of the service of our own battalions, the service of our technical staff, the service of our labour corps, the supply of tea and rubber, pepper and ginger and similar commodities. All these are quite worthy and noticeable services rendered to the British Commonwealth and the Government of India are also convinced that they should help us. Where the shoe has pinched and may continue to pinch unless a complete reorientation of policy is implemented and carried out, is the interaction of the Central Government on the surplus Provinces, to the extent to which the surplus Provinces can be brought into harmony with the general 'share-alike' policy of the Government. Some Governments took the line that they were entitled to get as high prices as possible and to utilise the profit for post-war reconstruction. Other Governments wanted to keep large stocks against unforeseen contingencies. These matters involve very delicate negotiations and persuasions as between the Government at the centre on the one hand and the Provincial Governments on the other. We were expecting a certain amount of stuff, as promised, from America, but shipping was not available and so what was promised could not be sent. Then Australia came to our rescue and sent us some wheat. What was expected from South Africa has been delayed as shipping has become available on this route only very recently. However supplies are being sent to us. Therefore, in coming to any conclusion on this matter, let it be borne in mind that so far as I have been able to ascertain, there has been no want

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

of willingness on the part of the Government of India to help us. But, what has happened is the result of a concatenation of circumstances including the Government of India Act of 1935.

Mr. K. M. Kesavan: Yes, Sir. It is a matter of reciprocal help. We give the Allies as much war products as we can for the successful prosecution of the war and they give us food materials in return. But, as was remarked by the Chair, we are beggars and cannot be choosers, with the result that whatever food material is available for us, we are obliged to consume it. I refer to millets, maize and bajra that may be sent to us. According to the opinion of Mr. Hance, Director-General of the Indian Medical Service, those grains are a blessing in disguise. We are obliged to take a balanced diet. This balanced diet, as he says will improve the health of our people in that it contains a better nutritive value. Whatever that be, we cannot question the opinion of such an eminent man in the field. Granting that it is so, the question that we have to face is, how to make these things edible, and how to prepare these unfamiliar food stuffs? Apart from what has been suggested by the Tea Market Expansion Board, I may request the Government to issue pamphlets in large numbers.....

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: We have issued several pamphlets.

President: What happened was that the Government of India, as soon as they began to issue bajra, also issued pamphlets. So we have reprinted those pamphlets and supplied to all the newspapers in the State. Those pamphlets contain a description of the qualities of bajra, the method of cooking it and all the rest of it. But, after all, I fully realise that the distribution of pamphlets will not meet with good results, for when you get something for nothing, you never read it. In fact when we are getting so many handbills and pamphlets about one thing or the other without paying for them, we do not read them. And so probably similar has been the fate of those pamphlets which we circularised.

Mr. K. M. Kesavan: Pamphlets may be issued with regard to the preparation of those stuffs, and since we intend to open vocational schools, the cooking of bajra may be introduced as part of the curricula, especially in the Malayalam Middle Schools for Girls, where the girls may learn the job easily and introduce it among the masses. I think it will be a very healthy programme to make these food materials popular.

President: Are we not supplying bajra and wheat in addition to rice to the school children here?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: Yes, Sir. They get one rice meal each day.

Mr. K. M. Kesavan: Whatever assistance and co-operation is necessary on the part of the people or their representatives, this House will be quite willing to render them, and we are rest assured

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. K. M. Kesavan.]

with the hope that the Government will do in their turn what they have been doing hitherto.

Mr. T. Mahomed Ismail: I wish to speak on the motion only to bring to the notice of Government, and through the Government to the people and the Governments outside, that the difficulties in Travancore are not in any way less than those taking place in Bengal or any other famine—stricken area in India. My opinion is that our difficulties are not sufficiently advertised in any other Indian newspapers though we have got our own papers dealing with the sufferings and difficulties of the people both in the City and in the mofussil parts of the State. It is because our papers are published in the local Vernaculars which are not known to the outside people. It is true that we hear reports-appalling reports of the famine in Bengal and other places and we often see photographs showing the starving people, especially depicting a child sucking the breast of a dead mother and similar scenes. But if the difficulties and the sufferings of the people of Travancore are brought to the notice of the people in Northern India, I can say that they will immediately come to the conclusion that we are not in any way less affected than those in other parts of India. If anybody has got any doubt as to our own difficulties, it is enough if he travels in the train from Quilon to Trivandrum when, on the way, he will see men and women,—who are supposed to be human beings but who are really skeletons—having two children on either shoulders who are equally in a famished condition. When we see them; we feel doubtful whether they are alive or dead. Sir, if only these pictures are published in newspapers we can give some idea at least of the difficulties that we are suffering from. If we go to the hotels even in Trivandrum, we can see these poor beggars—men, women and children-disabled and affected by starvation, struggling with dogs for the leaves thrown out from the hotels.

It is true that our hospitals do not give any statistics about the deaths due to starvation. If only a direction is given to our hospitals to publish death rates due to starvation, I believe that the number of deaths will be known to be quite considerable. It will also be news to us as well as to the public outside. I bring these matters to the notice of Government who might bring the home to the authorities concerned and make them realise that the starvation problem in Travancore is really serious. Unless the Government of India come to our help in giving more and more rice and less of the other commodities which are not palatable to us, the position of Travancore will perhaps—may God forbid it—become worse still further. I therefore request the Government to bring these matters to the notice of outside public so that everyone might be cautious and may not fall in line with other parts of the country who are adversely affected.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. K. Kuriyppe: സർ, തിരുവിതാംകൂറിലെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചുള്ള വൈഷമ്യങ്ങൾ ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരാത്തതുകൊണ്ടാണ് വിഷമങ്ങൾ കൂടുതലായിരിക്കുന്നതെന്നുള്ള അഭിപ്രായക്കാരനല്ല ഞാൻ. ഇതിനെപ്പറ്റി ഇവിടത്തെ ഭരണമേധാവിയുടെ അവസ്ഥിച്ചുള്ള സ്റ്റേറ്റുമെൻറുകൾ ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെൻറിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ വേണ്ടുവോളം പതിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. ആ സ്ഥിതിക്ക് ഇൻഡ്യാ ഗവൺമെൻറ് ഈ വിഷയത്തെപ്പറ്റി അറിഞ്ഞിരിക്കുമെന്നുള്ളതിൽ സംശയമില്ല. ഇവിടത്തെ ഭരണമേധാവി ഇതിനുവേണ്ടി തീവ്രയത്നം ചെയ്യുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു നിസ്തർക്കമാണ്. നമുക്ക് ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ പുറത്തുനിന്നും കിട്ടാത്തതു ഭരണമേധാവിയുടെ പരിശ്രമത്തിന്റെ കുറവുകൊണ്ടല്ലാ എന്നുള്ളതും സ്പഷ്ടമാണ്. തിരുവിതാംകൂറിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം ഇതു പരിജ്ഞാനം സിദ്ധിച്ചിട്ടുള്ള ഒരാൾ ഇതര ഭാഗങ്ങളിൽ ഒരിടത്തും കാണുകയില്ലെന്നുള്ളതു തീർച്ചതന്നെ. തിരുവിതാംകൂറിനു അരിയും മറ്റു ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങളും വെളിയിൽനിന്നും ലഭിക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ ഗവൺമെൻറു കായ്മയായി ശ്രമിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ഇവിടെയുള്ള ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പൊതുജനങ്ങളുമായി സഹകരിച്ച് ഇവിടെ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ വിളയിക്കുന്നതിനു എന്തെങ്കിലും പ്രവർത്തിക്കുന്നുണ്ടോ എന്നുള്ളതു സംശയമാണ്. യുദ്ധം തുടങ്ങിയതിനു ശേഷം ഇവിടത്തെ കുടിവേഷൻ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടോ എന്നുള്ളതും ഒരു പ്രധാന വിഷയമാണ്. കപ്പകൃഷി ഇവിടെ വർദ്ധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്ന് സമ്മതിച്ചേ മതിയാവൂ. എന്നാൽ മറ്റു ഭക്ഷണസാധനങ്ങളുടെ കൃഷി വർദ്ധിച്ചിട്ടില്ല. മറ്റു പല അവസരങ്ങളിലും ഇതേപ്പറ്റി പല മെമ്പറന്മാരും പ്രസംഗിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും തൽസംബന്ധമായി ഇവിടത്തെ ഗവൺമെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാർ കായ്മയായി ശ്രദ്ധിക്കുന്നില്ല എന്നു വ്യസനസമേതം പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. തിരുവിതാംകൂറിന്റെ ആവശ്യത്തിലേയ്ക്ക് അന്യ രാജ്യങ്ങളിൽനിന്നും കൃഷിചെയ്തുകൊണ്ടുവരുന്ന സാധനങ്ങൾകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടാവുന്നതല്ല. തിരുവിതാംകൂറിലെ ആളുകൾ കൃഷിക്ക് അപ്രാപ്തരാണെന്നു പറയുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. അവർ അപ്രാപ്തരാണെങ്കിൽ ഇവിടത്തെ വനാന്തരങ്ങളും മറ്റും വെട്ടിത്തെളിച്ചു പുകാവനങ്ങളാക്കുകയില്ലായിരുന്നു. എവിടെയാണ് കൃഷിചെയ്യേണ്ടതു, എന്തു കൃഷിയാണ് ചെയ്യേണ്ടതു എന്നുള്ളതിനു വേണ്ടതർത്തിൽ പ്രോത്സാഹനം ലഭിക്കാത്തതുകൊണ്ടു ഇവിടെ ആളുകൾ വലയുന്നു. അവരെ വനംഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുവക ഭൂമിയിൽ എങ്കിലും കൃഷിചെയ്വാൻ അനുവദിക്കേണ്ടതാണ്. ഇവിടെ കൃഷിചെയ്യുന്നവരും ഭക്ഷ്യസാധനങ്ങളും

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. E. K. Kuriyppe]

ഉൽപാദിപ്പിച്ച കഴിഞ്ഞാൽ ദിവാൻജി അവർകൾ പ്രസ്താവിച്ചതുപോലെ ട്രാൻസ്പോർട്ടിന്റെയും മറ്റും അസൗകര്യങ്ങളെ അഭിമുഖീകരിക്കേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകയില്ല. ഇവിടത്തെ ആവശ്യത്തിനുള്ള ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഇവിടെത്തന്നെ വിളയിപ്പിക്കുന്നതിന് എന്തുകൊണ്ട് സൗകര്യമില്ല എന്ന് ഞങ്ങളോട് പലരും ചോദിക്കുന്നുണ്ട്. അതിനു സമാധാനമായി ദിവാൻജി അവർകൾ ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ ഈ രാജ്യത്തിന്റെ പുറത്തുനിന്നും കൊണ്ടുവരുന്നതിന് നേരിട്ട ഇറക്കുമതി പ്രവർത്തിക്കുന്നതുപോലെ താമസംവിനാ രാജ്യത്തിനു അകത്തും പ്രവർത്തിക്കുമെന്നു ആണ് ഞങ്ങൾ ഇപ്പോൾ ജനങ്ങളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്.

ദേവികുളം താലൂക്കിൽ കാന്തല്ലൂർ, കീഴാന്തൂർ മുതലായ മൂന്നാലു പകുതികളിൽ തന്നെ 8 0 ആയിരത്തോളം ഏക്കർ റവന്യൂഭൂമി പല പേരുവർഗ്ഗങ്ങൾ കൃഷി ചെയ്യാവുന്നതായി കിടപ്പുണ്ട്. കേപ്പ അല്ലെങ്കിൽ പഞ്ഞപ്പുൽ ഇവിടെ ഉണ്ടാകുന്നതുപോലെ ഇൻഡ്യയിൽ ഒരിടത്തും ഉണ്ടാകുന്നതല്ല. ഈ കൃഷി ചെയ്യുന്നതിന് റവന്യൂഡിപ്പാർട്ടുമെൻറുവക ഈ സ്ഥലങ്ങൾ വിട്ടുകൊടുത്താൽ മാത്രം മതിയാകുന്നതാണ്.

Mr. T. Mahomed Ismail: Sir, on a point of order. May I know whether statements completely outside the purview of the motion are in order?

President: What he is apparently saying can be justified on this ground viz., that if the proposals which he puts forward were carried out then we need not bother about bajra and other food grains and that we can get enough rice from the country.

Mr. E. K. Kuriyppe: സർ, ജനങ്ങളുടെ അഭിപ്രായമാണ് ഞാൻ ഇവിടെ രേഖപ്പെടുത്തുന്നത്.

അതുകൊണ്ട് ഇങ്ങനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങൾ കണ്ടുപിടിച്ച് കൃഷിചെയ്യുന്നതിന് വേണ്ട സൗകര്യം ജനങ്ങൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കുന്നതിന് ഇവിടത്തെ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരെ പ്രത്യേകം സമതലപ്പെടുത്തേണ്ടതാണ്.

Mr. K. M. Kesavan: മെംബർ ചൂണ്ടികാണിച്ച സ്ഥലം കൃഷി ചെയ്യുന്നതിനു കൊള്ളാമെന്നു പറഞ്ഞുവല്ലോ. എന്നാൽ അവിടെ ചെന്നെത്തുന്നതു പ്രയാസമല്ലേ?

Mr. E. K. Kuriyppe: ഭക്ഷ്യധാന്യങ്ങൾ വെളിയിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവരുന്നതിനു വേണ്ടി ധാരാളം പണം ചെലവുചെയ്യുന്ന ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ചുരുങ്ങിയ ദിവസംകൊണ്ട് ഒരു റോഡ് വെട്ടിക്കാവുന്നതാ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നല്ലോ. കായ്മായിട്ടെന്തെങ്കിലും ചെയ്യണമെന്നു ഗവണ്മെന്റിനു തോന്നുന്നപക്ഷം പെട്ടെന്നു ഇക്കാര്യം സാധിക്കാവുന്നതാണ്.

താല്യക്കുകമ്മറ്റി രൂപീകരിക്കുന്നതിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കിപ്പോൾ പറയുവാനുള്ളതു. ചില തഹശീൽദാരന്മാരോടു് കമ്മിറ്റി സംബന്ധമായി എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അങ്ങനെ ഒരു ഏർപ്പാടു ഉണ്ടെന്നു പോലും ഭാവിക്കുന്നില്ല. അതിനെപ്പറ്റി ചോദിച്ചാൽ അതു ജനങ്ങൾ അറിയേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നാണ് അവരിൽ ചിലരുടെ ഭാവം. അരി മുതലായ ആഹാരസാധനങ്ങൾ തഹശീൽദാരന്മാരും മറ്റു കീഴ്സിൽബന്ധികളും ചേർന്നു രഹസ്യമായി കച്ചവടം ചെയ്യുന്നുവെന്നാണ് ജനങ്ങളുടെ ഇടയിലുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണ. താല്യക്കു കമ്മറ്റികൾ സ്ഥാപിച്ചു് ഗവണ്മെൻറു ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരും പൊതുജനങ്ങളും യോജിച്ചു പ്രവർത്തിച്ചാൽ ഈ മാതിരിയുള്ള തെറ്റിദ്ധാരണകൾ നീങ്ങുന്നതാണ്. ഈ കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെൻറിന്റെ ദൃഷ്ടി പ്രത്യേകം പതിയണമെന്നു ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

Mr. A. S. Damodaran Asan : Sir, I am very happy to see that the members of this House appreciate the work done by you, Sir, for the people of Travancore. But I think it is necessary to detail the work done by the purchase and rationing sections of the Food Department for clearing many doubts that have been raised on the floor of this House. The food control was taken up by Government with the greatest hesitation. But the Government had to take it up at a sufficiently early date, fearing that unless control measures are taken in time, we will be confronted with difficulties which could not be immediately overcome. The first step taken by the Government was to purchase as much food grains as possible from British Indian Districts and see that the paddy produced in this conntry is also purchased so that with the stock so collected even distribution at a reasonable price may be effected amongst the people of the country. On account of the fact that the produce in this country is comparatively small and as it was feared by the general public that the supplies from outside will be very limited, there was a tendency on the part of the producers of paddy in the country to take advantage of the situation and withhold paddy from sale at reasonable prices. The Government therefore decided to make the necessary regulations for fixing the price of paddy and purchasing the same. With regard to persons who refused to sell their stocks, necessary notifications were issued empowering Government to acquire the same. This being a novel work with which the people of the country have been quite unacquainted, it was my first duty to see that the people in the various

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan]

parts of the State were made aware of the real situation and the conditions under which the Government have been compelled to resort to those measures. It was realised that the purchase arrangements could not be carried on successfully by the officers alone. Hence it was decided that taluk committees should be formed in all the taluks and similarly kara committees constituted in all the karas for enabling the Government officers who are entrusted with the purchase work to carry on their functions to the satisfaction of the people as well as Government. There were two dangers to be faced. If the officers ruthlessly carry out Government orders, without exercising their discretion, oppression is likely to be caused. On the other hand, if they become too lenient, the poorer section of the people without paddy could not be supplied with food and there would be great suffering in the country. Hence the committees that were constituted were expected to help Government in purchasing the maximum quantity of paddy available in the localities and at the same time serve as a check upon the subordinate officers concerned to prevent undue oppression of the poor small cultivators. The procedure that was to be followed by the officers and the committees was explained by me whenever I visited the various taluks in the country.

The Government at first wanted only to purchase the excess stocks in the hands of the land-owners. It was therefore notified that land-holders should give statements showing their total paddy production, the probable expenses they may have to incur in paddy and the balance which they could sell. It was found that those statements could not be entirely relied upon. Therefore directions were issued to the Revenue officers to prepare statements with the aid of kara committees with regard to the quantities of paddy that are to be purchased from each of the land-holders. The Government found that even with this excess purchase they will not be able to meet the present situation. Therefore it was later on decided that every man who has more than one acre of land must give a portion of the yield of that land to meet the general demands of the State. That step was taken with the greatest hesitation because even a man with only one acre of land and getting only 50 paras of paddy, was compelled to sell a portion, say 15 paras of paddy, which was bound to work great hardship in the generality of cases. If the Government found that the balance of 35 paras was insufficient to meet his requirements, they undertook to supply him from the Government stock for the deficit. This was done because it was felt that it was the duty of every producer of paddy to contribute his mite for saving the food situation. Thus it could be found that the Government were making their utmost attempt to collect as much paddy as possible from the producers.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

The purchasing agencies, with the aid of kara committees, did not succeed entirely in their mission. There were many difficulties. You, Sir, mentioned that it was estimated to collect about a crore of paras of paddy during the last one year. We were unable to purchase the whole of that for two reasons. First of all, it was well-known that there were very many breaches of bunds on account of floods and unseasonal rains in Kuttanad. Consequently, there was the failure of crops in that area. In Travancore, we have not got a systematic irrigation work. We depend on periodical rains for our agricultural operations. If the rains fail us at the proper time for a week, our cultivator loses heavily. The main reason for the failure to purchase the entire quantity is the failure of crops. Secondly, the purchase scheme was a new thing involving very complicated processes to be worked simultaneously throughout the country by means of a huge machinery. Very often difficulties were felt in the practical working of the scheme. Hence we were able to purchase, with the best of endeavours, only about 65 lakhs of paras of paddy during the course of one year as against an estimate of one crore of paras. We have heard so many complaints about the subordinates not fully co-operating with the committees or not at all seeking the co-operation of such committees. In some cases committees have worked successfully and yielded good results. But that is not the general rule. My attempt has always been to emphasise to the committees and officers the necessity for the utmost co-operation in the matter of work. It has also been my endeavour to impress upon the officials that unless they seek the co-operation of the local public they could not succeed, however much they may exert themselves in other directions. Over the officials I had an advantage. I can at least tell them that if they do not follow my suggestions, the matter might be taken before Government and some disciplinary action taken against them. But I had no such control over committees. In spite of all my efforts our work cannot be said to have been an entire success. I may state this thing, Sir. About 50 per cent. of my time while at Trivandrum and more than that while in camp has been taken up for this propaganda work. Every day at least from three to four or five hours have to be devoted for explaining to the people as to what we are doing, what we wish to do and why we are constrained to take these control measures. Even then, I admit that the propaganda work was not sufficient. Necessarily it has been so. It is a problem which has to be studied and explained to the public by as many people as possible. Even with such explanations all the aspects may not be clearly understood by all the people. A complaint was heard that the Government orders are interpreted in one way by the Tahsildar, in another way by the taluk committee member

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan]

and in a third way by some other people. Such controversies are unavoidable because we are working a complicated scheme for which there is no precedent.

With regard to the local committees, it was suggested that the members were nominees of the Tahsildars, who are alleged to have acted on the advice of the Proverthicars. Wherever I went, I had asked the Tahsildars to consult the members of the Legislature in making nominations to the committees. In addition to that, it was decided here, at a meeting of the Food Advisory Committee, that the Tahsildars must consult the members of the Legislatures in constituting the committees. A. G. O. was also issued to that effect. Government later on declared that steps are being taken to associate the members of the Legislatures with the officials in the purchase and distribution work. Accordingly I sent letters to the members of both Houses, requesting them to tell me the particular areas in which each of them will be able to assist us in the work, so that I may direct the Tahsildars concerned to seek the aid of such member in the specified areas. This was necessary as the same member was representing two or three taluks and there were cases in which there was more than one member representing the same taluk. Hence I suggested that the members may select specified areas and inform me to enable me to issue the necessary instructions to the local officers. By this the local officer could know the individual member from whom personal help may be expected for working in any area. The member has also the advantage of selecting the area in which his work may be concentrated. Most of the members have agreed to the suggestions, while some have pleaded their inability to undertake the work. Instructions have been issued to all the Tahsildars on the basis of the replies received to consult the members in carrying out the work in the selected areas.

Mr. Kallur Narayana Pillai: ഈ മറുപടി കേട്ടതിൽ, എനിക്ക് ഒരു സംശയം ചോദിക്കാനുണ്ട്. മിക്ക താഹശീൽദാരന്മാരും മെംബറിന്റെ കാർഡർ അനുസരിച്ചാണോ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെന്ന് അന്വേഷിച്ചിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. A. S. Damodaran Asan: I cannot now positively say whether any Tahsildar has omitted to act in accordance with the instructions. I shall ascertain and see whether there has been any case in which the instructions have not been strictly followed.

I have requested the local member and the local Tahsildar to work together in the matter of purchasing and rationing.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Easwara Pillai: May I know whether the Government order for appointing committees in all taluks has been carried out?

Mr. A. S. Damodaran Asan: Yes, Sir.

Mr. A. Easwara Pillai: Are there committees in every taluk?

Rajyasevapravina G. Parameswaran Pillai: There are. That is what the Division Peishkars report. I enquired of the Division Peishkars and they assured me that they have got committees in all the taluks.

Mr. Kallur Narayana Pillai: റേഷൻ ഫാറം പൂരിപ്പിക്കുന്നതിലേയ്ക്ക് ഒരു ചക്രം വീതം പാവപ്പെട്ടവർക്ക് ഫീസു കൊടുക്കണമെന്നുള്ള സംഗതി മെമ്പറിന്റെ അറിവിൽ പെട്ടിട്ടുണ്ടോ, ?

President: I think it might be useful to read a selection of these telegrams.

From the Tahsildar, Mavelikara:

'Taluk, Pakuthy and kara committees have been constituted in this taluk. 17 taluk committee meetings, 248 pakuthy committee meetings, and 17 kara committee meetings have been held.'

From the Tahsildar, Pathanapuram:

'Yes. Taluk committee meetings 27, pakuthy meetings 298, kara committee meetings, 62.'

From the Tahsildar, Karthigapally:

Taluk committee meetings conducted on the last Saturday of every month. For want of quorum no meetings held since

From the Tahsildar, Shertallai.

'Taluk committee meetings 11, pakuthy committee meetings and kara committee meetings 1, have been held.

From the Tahsildar, Adoor.

'Kara committees constituted. Meetings held every fortnight.'

From the Tahsildar Kottarakara.

'18 meetings held.'

It may be that there is some lacuna. Either the Assembly and Council members are not easily available or do not attend meetings. or something is happening and also some telegrams are received to say that for want of quorum, meetings are not held.

Mr. A. S. Damodaran Asan: Since this point was raised last time, I made it a practice to inform all the Tahsildars to invite the members of the legislature whenever I visit those taluks, in all cases in which my programme was fixed sufficiently early.

I may submit that in very many cases the members did not even come for the meetings. Of course, there are cases in which members were always available and have been taking lively interest in the matter of purchase and distribution. It is very important

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

[Mr. A. S. Damodaran Asan]

that the members and the general public should very clearly understand the attitude of Government and the procedure taken by them. It is equally necessary that the Government should know the real difficulties of the people in the matter of purchase and of rationing. All I can now say is that I am attempting to obtain the fullest co-operation of the general public and I am not succeeding always in that matter. Since this view has been raised, what I mean to do hereafter, whenever I go to any taluk, if I can arrange my programme early enough, is to ask the Tahsildar to convene meetings when I camp there.

President: All the same it is not quite so easy as all that. The Government of Madras, about thirty-five years ago appointed a committee, for a particular purpose of Devasthanams of which I was the Chairman. There was faction. The result was whenever I went to the locality, five people were seated on this side of the village, five people were seated on that side of the village and they would not come together until I left the place and then there was trouble all over.

Mr. A. S. Damodaran Asan: — Such things are not uncommon here also. I will make another attempt in the matter.

With regard to rationing, even before we introduced this rationing under the State Rationing Order, there was a system of rationing in most of the taluks. That was done by the Tahsildar of the taluks. What they did was to prepare ration cards after taking a census of the population of the taluk, issue the cards through the committee members and the conveners and distribute the stock allotted to the taluk by the Government in an even manner. Of course, in certain taluks, Tahsildars kept large portions for special supplies and gave only a small portion for general distribution. But in many of the Taluks the Tahsildars never cared to reserve any portion of the stock with them for special supplies and gave away the whole allottment for general distribution in the taluk. There were complaints on account of the absence of a uniform system in all the Taluks. Another complaint was that there was no provision for checking the census taken and that persons who gave false figures were getting larger quantities of foodstuffs while those who gave only correct figures were suffering. The Government thought that this rationing arrangement in the taluks must be set on a sound and uniform basis. Hence the State Rationing Order was passed and the first step to be taken was to ascertain the number of people in each locality, and also the quantity of paddy available with each of the stockists in that area. The preliminary step for introducing rationing was the taking of the census. In the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Trivandrum city two attempts were made before the Rationing Order was brought into force. We hope that the present figures, obtained under the census taken after the Rationing Order, are correct or at least approximate.

President: The present figure is 1,43,000, I suppose?

Mr. A.S. Damodaran Asan: Yes, Sir. They more or less reconcile with the figures of the 1941 census. Hence there cannot be much mistake. At the 1941 census, the figure was 1,27,000 and the population in the city has considerably increased after that. Government want to introduce rationing throughout the State at the earliest possible date. Accordingly steps have been taken for conducting the census throughout the State and the intention was to start it by the first of the next Malabar month. I may submit that it is not possible to complete all the necessary measures before that date so far as the rural areas are concerned. But in the major municipalities of Kottayam, Quilon and Nagercoil we will be able to start rationing on the third of next month. I would say that as far as Kottayam, Quilon and Nagercoil municipalities are concerned the difference between the figures obtained at the present census and those at the 1941 census is not appreciable. In Quilon, distribution was effected by the municipality until now on the basis that the population is 68,000. According to census taken under the rationing order, it is at 53,000.

With regard to the rural areas we hope to introduce rationing in most of the places by the middle of Makaram. In Alleppey also it may be begun at about that time. It is a bigger municipality than the other major municipalities. Hence it is taking a little more time than the other municipalities.

The first work that is done before introducing rationing is to take the census. If a regular census is to be taken, it will require some four or five months. We have got the figures of the 1941 census and they are utilised to see whether the figures now obtained are correct or not. The census operations are now going on in every pakuthy simultaneously.

President: The honourable member will finish soon.

Mr. A.S. Damodaran Asan: Government have already employed 1500 revenue subordinates, such as Proverthicars and Revenue Accountants for the purpose of purchase and rationing. Finding that they are not able to cope with the census work without additional staff, Government have sanctioned the appointment of about 1000 people more for a period of one month and thus one accountant and one peon more are made available for the purpose in each pakuthy. Such a large number of people are still working. I have visited every taluk in this State except Devicolam and Peermade. Whenever I visit a Taluk I call together all the people working in each taluk and wherever possible —

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. E. K. Kuriyppe : ഒരു താലൂക്കിലേക്ക് എത്രമാത്രം സാധനങ്ങളാണ് അനുവദിച്ചിട്ടുള്ളതെന്ന് കമ്മറിക്കാരെ അറിയിക്കുന്നതിവില്ലെ?

Mr. A S. Damodaran Asan : Sir, with regard to the rationing, it is done on the basis of the number of units that is required for that Taluk. It will be made known.

Mr. E. K. Kuriyppe : ധാന്യങ്ങളുടെ തുകെയുള്ള അളവ് എന്താണെന്ന് അറിയിക്കാതിരിക്കുന്നു എന്നാണ് ഞാൻ പറയുന്നത്.

Mr. A. S. Damodaran Asan : I cannot now say anything about that. That complaint is raised only now and it will be enquired into.

Under the Rationing arrangement there will be no such difficulty. Everybody will know how much is to be given to any taluk. Rationed articles cannot be given except under a ration document, and so no discretion is left either with the Committee, the Tahsildar or even the State Rationing Officer to give more than what could be given under the ration document or reduce any portion of the quantity allowed under the ration document.

Mr. Thomas Chandy Mukkadan : പല താലൂക്കുകളിലും കമ്മിറിക്കാരം കൂടിയിട്ടുള്ള വിവരത്തിന്ന് റിപ്പോർട്ട് കിട്ടിയിട്ടുള്ളതായി പ്രസ്താവിച്ചു. എന്നാൽ ആ കമ്മിറിക്കളിൽ നടന്ന നടപടികളെപ്പറ്റി ശരിയായ ഒരു റിപ്പോർട്ട് വേണമെന്ന് ഗവണ്മെൻറ് ആവശ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടോ ?

Mr. A. S. Damodaran Asan : Tahsildars have been addressed to send up minutes of all these meetings, but they have notyet been received. Therefore under the present arrangement what the Government propose to do is.....

President : The time allowed for the motion has expired.... The House will now adjourn and meet again at 12 noon tomorrow.

The House adjourned at 4.20 p. m.

B. PARAMU,
Secretary to the Sri Chitra State Council

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly